

Slýchám, Jak Vítr Hvízdá

Radůza

Je život, jako řeka v údolí
Kam slunce svit jen málokdy padá
A v jejích studených peřejích
Nakonec rozdrolí se
Vše, co nám pevné připadá

Musí tou řekou každý plout
Komu svážou prám a kdo na něj vsedne
A nikdo nikdy nám nepoví
Jak dlouhá to bude pouť
Za noci bouřlivé, či za slunného dne

Slýchám, jak vítr hvízdá mi kolem uší
Zas letím nocí tmavou s koněm svým
Sametový nebe jen pro nás Bůh ušil
A hvězdami je sepnul v baldachýn

Je život jako řeka, jejíž proud
Kaňony míří k modravým mořím
A k deltám plným křiku racků
Není možné nedoplout
Proto přece Bůh ty řeky stvořil